

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput VII. Qualiter pro congregatione oravit, et de spirituali circumsione.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

familiaritatis mysteria mea illi revelavi, cum scripsit Apocalypsim, et divina meruit inspiratione dicere: *In principio erat Verbum*(JOANN. I. I.); quod nec propheta nec aliquis alius antea novit. Nono, quod pro nomine meo venenum hausit. Decimo, quod signa multa in nomine meo fecit, et mortuos suscitavit. Undecimo, quod tam dulciter ipsum visitavi et ad convivium meum cum suis fratribus invitavi. Duodecimo, quod ipsum ab omni dolore carnis liberum cum gloria de hoc exilio ad gaudium perduxi sempiternum. »

ITEM DE SANCTO JOANNE.

Familiaritas
inter
B. Virginem
et sanctum
Joannem.

ALIA vice inter Evangelium vidit eundem discipulum juxta altare stantem, et librum sacerdoti tenentem, et omnia verba Evangelii velut radios de ore ejus procedentes. Vidit etiam beatam Virginem ex altera parte altaris stantem, et ex oculis sancti Joannis radium miri splendoris in faciem Virginis tendentem. Quod dum illa miraretur, scire cupiens quid per hoc designaretur, ait sanctus Joannes: « Dum essem in terris, genitricem Domini mei in tanta reverentia et honore habui quod ejus faciem nunquam prospicere ausus fui. » Et illa: « Quo nomine eam vocabas? » Respondit: « VROWE MUMME¹. »

CAPUT VII.

QUALITER PRO CONGREGATIONE ORAVIT, ET DE SPIRITUALI
CIRCUMCISIONE.

IN sancta nocte Circumcisionis Domini, cum Sororum orationes et devotionis obsequium Deo offerret, orans ut novi

1. Quod interpretandum: *Domna amita*.

anni benedictionem eis conferre dignaretur, Dominus respondit: « Salus et benedictio sit vobis a Deo Patre meo, et a me Jesu Christo Filio ejus, et a Spiritu Sancto, qui est omnium operum vestrorum sanctificatio. Ego sum ille de quo scriptum est: *Anni tui non deficient.* (Ps. CI. 28.) *Transite ergo ad me omnes qui concupiscitis me* (Eccli. XXIV. 26.) Et, *Discite a me quia mitis sum et humilis corde.* (MATTH. XI. 28.) Quia omnis qui requiem cordis et corporis consequi desiderat, oportet ut mitis sit et humilis. » Et adjecit: « Qui vitam suam cupit innovare, faciat more sponsæ quæ a sponso novi anni munuscula maxime accipere affectat. Sic anima fidelis novis indumentis a me vestiri desideret, quatenus per anni circulum in oculis omnium velut regina gloriose procedat. »

Quænam
exoptat suis
in novi anni
benedictione
Dominus.

« Primo ergo affectet sibi dari a me purpureum vestimentum, hoc est, humilitatem, ut scilicet in ea humilitate qua de cælo ad terram veni, in omnibus et ad quæque vilia humiliter se inclinet. Deinde vestem coccineam, id est, patientiam, quia ad hoc humanitatem assumpsi, ut pœnas et opprobria ferre possem, omnia sibi gravia et dura patienter amplexetur. His superinduatur aureo amictu, hoc est charitate, ut in amore quo me in terris omnibus affabilem exhibui et benignum, etiam sororibus suis et omnibus hominibus amicabilem se præbeat et gratiosam. Post circulum vero anni, hoc iterum innovari sibi petat, magis ac magis se in his virtutibus exercent, et quasi ex novo eas studeat custodire. »

Orante etiam illa ut quæ sibi non placerent in eis circumcideret, Dominus respondit: « Circumcidimini corde ab omnibus cogitationibus superbæ, impatientiæ, ac etiam mundanæ vanitatis. Circumcidimini ore ab omnibus verbis detractoriis, placentiæ et judicatoriis; circumcidimini etiam opere, ab otiosis actibus, a tepore boni et a transgressione Dei mandatorum et inobedientia. » In his verbis Domini intellexit magni esse criminis cum homo judicat proximum suum; et

Circumcisio
cogitatio-
num,
operum et
verborum
detractorio-
rum.

si contingit injuste illum judicare, reus erit tanti sceleris quanti esset ille, si fecisset hoc malum quod de eo judicatur. Quod si homo etiam facit quod de eo dicitur, tamen si judicans nesciens intentionem facientis, secundum cor suum et sensum judicat, tam reus ex ipso iudicio erit, sicut ille qui rem ipsam perpetravit, et nisi pœnitendo diluat, simili pœnæ quam ille promeruit qui hoc malum fecit, et ille subiacebit.

CAPUT VIII.

DE QUINQUE JANUIS ET DE BAPTISMO DOMINI.

IN Vigilia Epiphaniæ, cum solito more in oratione cum Domino confabularetur, vidit quamdam janua miræ magnitudinis, et in ipsa janua quinque januas mirabiliter excisas. Janua vero illa significabat humanitatem Christi. Duæ autem januæ inferiores designabant pedes ejus; quæ habebant columnam in medio in qua scriptus erat hic versus: *Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis, etc.* (MATTH. XI. 28.) Vidit etiam ante ipsas januas virginem pulcherrimam, scilicet, misericordiam, quæ introduxit eam; ibique invenit Judicem justum, quem misericordia sibi placavit, et veniam omnium peccatorum impetravit, vesteque innocentiae ipsam induit; sicque decenter ornata accessit cum fiducia ad januas superiores, per quas significabantur manus Christi. In columna vero januarum erat scriptum: *Accipite jucunditatem gloriæ vestræ.* (ESDR. IV. 2¹.) Viditque ibi virginem delicatam, scilicet, benignitatem, quæ introduxit eam ad Regem largientem, qui ipsam omni virtutum varietate de-

Per
misericordiam,
fiduciam,
benignitatem,
passionem-
que
Christi ac
charitatem
ad sponsum
anima
deducitur.

1. Introitus Feriæ III Pentecostes.

corabat. Taliter adornata confidenter accessit ad superiorem januam qua designabat dulcissimum Cor Jesu Christi, quod in modum scuti aurei foratum erat; per quod innuebatur victoria qua ipse in Passione triumphavit. In columna vero scriptum erat: *Accedite ad eum et illuminamini, et facies vestrae non confundentur.* (Ps. xxxiii. 6.) Vidit etiam ibi virginem inæstimabili pulchritudine cæteris incomparabilem, scilicet, charitatem; quæ introduxit eam ad sponsum mellifluum, præ filiis hominum forma speciosum, qui eam amplexibus et osculis tamquam sponsus sponsam demulcebat.

In sancta vero nocte, cum Responsorium *In columbæ specie* decantaretur, vidit Dominum Jesum in nivea veste; in quo intellexit quod dum Joannes Christum baptizasset, et Patris vocem audisset, et Spiritum Sanctum in columbæ specie vidisset, Christum in tali forma et habitu vidisse quali eum tres discipuli in transfiguratione in monte conspexerant. Cogitanti autem et scire cupienti si Joannes a Christo etiam baptismum suscepisset, quia dixit: *Ego debeo a te baptizari* (MATTH. III. 14.), dixit ei Dominus: « In eo quod Joannes me tetigit et aquis immersit, baptismum meum ipsi contuli, quia desideravit a me baptizari, et novit se indigere baptismum meo: ideo baptismum christianitatis cum innocentia mea illi tribui. » Et deinde: « Omnibus qui adhuc in nomine meo baptizantur innocentiam meam confero, per quam filii cœlestis Patris efficiuntur. Unde et Pater meus de quolibet baptizato dicit: Hic est Filius meus dilectus, complacens sibi in eo sicut in carissimo Filio. Quod si homo hanc innocentiam peccatis amiserit, per veram pœnitentiam eam recuperare valebit. »

Et dum cantaretur: *Ipsam audite*¹, dixit ad Dominum:

1. Ex eodem R. *In columbæ specie*, prout cantabatur in Helsta et alibi; communiter tamen hæc verba in isto Responsorio non habentur.

Baptizati
innocentiæ
Christi
participes,
et filii
Patris
efficiuntur.

« Mi Domine, quid a dilecto Filio tuo audire debemus ? »
 Cui Dominus : « Audite Filium meum vos ita vocantem :
Venite ad me omnes qui laboratis(MATTH. XI. 28.) Audite eum
 vos docentem : *Beati mundo corde*, etc. (MATTH. V. 8.) Au-
 dite eum vobis consulentem : *Qui manducat meam carnem*,
 etc. (JOANN. VI. 55.) *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris*.
 (JOANN. VIII. 12.) Audite eum præcipientem : *Hoc est præ-*
ceptum meum, ut diligatis invicem. (IBID. XV. 12.) Audite
 etiam eum comminantem : *In quo enim iudicio judicaveritis,*
judicabimini. (MATTH. VII. 2.) Et iterum : *Qui non bajulat*
crucem suam et venit post me, non potest meus esse disci-
pulus (LUC. XIV. 27.) Item : *Væ mundo a scandalis*. »
 (MATTH. XVIII. 7.)

Quænam
 a Filio Dei
 sunt nobis
 audienda et
 servanda.

In
 Communione
 dat
 Christus
 animæ tria
 munera.

Post perceptionem Dominici corporis dixit ad eam Domi-
 nus : « Ecce do tibi aurum, hoc est, divinum amorem
 meum ; et thus, scilicet omnem sanctitatem et devotionem
 meam ; et myrrham, hoc est, amaritudinem totius meæ pas-
 sionis. Singula hæc tam proprie tibi do, ut ea quasi tua mihi
 valeas redonare. Quod dum anima fecerit, eadem duplicata
 sibi reddo, et si illa iterum mihi obtulerit, quoties hoc fece-
 rit, toties duplicata sibi reddo. » Et hoc est centuplum quod
 etiam in præsentem homo accipit, et vitam æternam postmo-
 dum in futuro. Hæc ergo tria homo singulis annis Deo hoc
 die posset offerre ; scilicet, suum divinum amorem, purita-
 tem sanctitatis ejus, et fructum suæ passionis.